

ВІДГУК

на дисертаційну роботу Р.В.Пазднікова "Анкерна стабілізація капсули в разі передньої травматичної нестабільності плечового суглоба" на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук

Актуальність теми обумовлена тим, що нестабільність плечового суглоба, як ускладнення вивиху плечової кістки, досягає понад 60% у пацієнтів молодого працездатного віку. Це є наслідком порушень нервової регуляції м'язів під час рухів, наявності дефектів Hill-Sachs, порушень співвідношень плечового суглоба та ін. На протязі останніх десятиліть підходи до лікування цих пацієнтів змінювались відповідно до змін уявлень про причини й механізми формування нестабільності. Пройдено довгий шлях, протягом якого запропоновано десятки методик хірургічного лікування передньої нестабільності плечового суглоба, і на сьогодні фахівці віддають перевагу артроскопічному методу із застосуванням анкерів. Але ціла низка питань залишається предметом дискусії: порівнюються результати анкерної стабілізації шляхом артроскопічного та відкритого втручання, дебатовуються питання розташування та необхідної кількості анкерів, конструкцій анкерів, розташування додаткових артроскопічних портів. Ця дискусія обумовлена тим, що поки ще не вдається уникнути ускладнень та досягти 100% позитивних результатів, мають місце випадки ятрогенної артропатії та артозу. Подальші розробки дають надію на те, що клінічні результати можуть бути поліпшені, чим і обумовлено актуальність роботи.

Дисертаційна робота виконана згідно з планом науково-дослідних робіт Державної установи "Інститут патології хребта та суглобів імені професора М.І. Ситенка Національної академії медичних наук України" ("Вивчити шляхи хірургічної корекції порушень функціональної активності плечового суглоба", шифр теми ЦФ.2014.5.НАНУ, держреєстрація №0114U003019).

Наукова новизна. Автором у перше доведено, що анкерні фіксатори у порівнянні з черезкістковими швами не поступаються за міцністю фіксації

переднього відділу капсули плечового суглоба. Доведено, що потрібна кількість інструментальних портів обумовлена характером ушкодження капсули плечового суглоба, тобто оптимізовано критерії артроскопічної анкерної стабілізації плечового суглоба. Доповнені наукові знання щодо критеріїв оцінки ефективності інструментальних портів, зокрема оптимального кута атаки, що має неабияке значення для підвищення результативності хірургічних маніпуляцій. Уперше шляхом математичних розрахунків та клінічних досліджень визначено необхідний між анкерний інтервал для фіксації капсули та ремплісації головки плечової кістки.

Практична значущість. Розроблено конструкції анкерів (патенти України №24112 та №78069), які перевищують за показниками міцності наявні пристрої, що підвищило ефективність хірургічних втручань. У порівнянні з класичною технологією Bankart зменшена травматичність операцій та їх тривалість. Обґрунтована необхідна кількість та розташування інструментальних портів. Вказані розробки прямо сприяють оптимізації технології хірургічних втручань під артроскопічним контролем з приводу передньої травматичної нестабільності плечового суглоба.

Результати дисертаційного дослідження впроваджені в клінічну практику ДУ "Інститут патології хребта та суглобів імені професора М.І.Ситенка НАМН України", КЗОЗ "Харківська міська багатoproфільна лікарня №18", Навчально-наукового медичного комплексу "Університетська клініка" Харківського національного медичного університету.

Основні положення роботи представлені та обговорені на науково-практичній конференції з міжнародною участю "Актуальні проблеми діагностики та лікування ушкоджень і захворювань плечового та колінного суглобів" (Київ, 2005), науково-практичній конференції з міжнародною участю "Актуальні питання хірургії верхньої кінцівки" (Київ, 2010), V з'їзді ортопедів-травматологів Вірменії (Єреван, 2010), науково-практичній конференції з міжнародною участю "Актуальні питання артрології та спортивної травми" (Запоріжжя, 2010), науково-практичній конференції з міжнародною участю "Лікування травм та захворювань верхньої кінцівки" (Київ, 2012), Всеукраїнській науково-практичній конференції з

міжнародною участю "Сучасні теоретичні та практичні аспекти травматології та ортопедії" (Донецьк, 2012), XVI з'їзді ортопедів-травматологів України (Харків, 2013), науково-практичній конференції з міжнародною участю "Сучасні теоретичні та практичні аспекти травматології та ортопедії" (Донецьк-Урзуф, 2012), науково-практичній конференції "Лікування травм та захворювань верхньої кінцівки" (Рівне, 2014), других наукових читаннях пам'яті академіка О.О. Коржа "Сучасні дослідження в ортопедії та травматології" (Харків, 2014), Всеукраїнській науково-практичній конференції з міжнародною участю, присвяченій 60-річчю від дня заснування Донецького НДІ травматології та ортопедії "Особливості надання медичної допомоги в умовах гібридної війни" (Донецьк-Лиман-Святогорськ, 2016).

За темою дисертації опубліковано 16 наукових робіт, з них 5 статей у наукових фахових виданнях, 2 патенти України, 9 робіт у матеріалах з'їздів і наукових конференцій.

Загальна характеристика роботи.

Дисертація складається зі вступу, опису матеріалів і методів, 3 розділів власних досліджень, висновків, практичних рекомендацій, додатків, списку використаної літератури з 161 джерела, із них англомовних – 130. Обсяг дисертації становить 167 сторінок машинописного тексту, вона ілюстрована 8 таблицями та 32 рисунками.

Матеріалом для клінічних досліджень послужили результати хірургічного лікування 148 пацієнтів (117 чоловіків, 31 жінка) із передньою травматичною нестабільністю плечового суглоба, яких лікували в ДУ "Інститут патології хребта та суглобів імені професора М.І.Ситенка НАМН України" у період з 1995 до 2016 роки. Усі хворі були переважно молодого віку – середній вік на момент операції становив 28,8 років.

У результаті ретроспективного аналізу лікування пацієнтів встановлено, що операції, виконані за класичною методикою Bankart, з фіксацією капсули суглоба черезкістковими швами, є травматичнішими, тривалішими, з довшим відновним періодом порівняно з методиками анкерної стабілізації, але всі вони надійно позбавляли пацієнтів нестабільності плечового суглоба.

Після впровадження методики відкритої анкерної стабілізації капсули плечового суглоба спостерігали виривання анкера з кістки, що обумовило необхідність розробки ревізійного анкера і проведення порівняльних досліджень якості фіксації анкерів у кістці.

У процесі виконання роботи розроблені анкерні фіксатори, які можна використовувати для відкритої анкерної стабілізації капсули плечового суглоба в разі її ушкоджень і вивчена міцність фіксації в кістці різних анкерів порівняно із черезкістковими швами.

Результати проведених клінічних і експериментальних досліджень дали змогу визначити шляхи оптимізації хірургічного лікування пацієнтів із травматичною нестабільністю плечового суглоба. До них належить не лише впровадженні анкерної стабілізації капсули, а й чітке визначення кількості анкерів і міжанкерного інтервалу залежно від величини розриву капсули в разі ушкоджень Bankart і Hill-Sachs. Це має важливе значення для профілактики розвитку артрозних змін у плечовому суглобі у віддаленому післяопераційному періоді. Зменшенню травматизації тканин сприяло теоретичне обґрунтування необхідної кількості портів і їх розташування залежно від величини і локалізації ушкоджень. І, нарешті, можна говорити і про економічний ефект від артроскопічної анкерної стабілізації плечового суглоба, оскільки проведені розрахунки свідчать про зменшення кількості анкерів без втрати надійності фіксації капсули.

Використані у роботі методи збору, накопичення та аналізу наукової інформації та фактичного матеріалу відповідають меті та завданням дослідження, знаходяться на сучасному науковому рівні. Висновки витікають із результатів роботи, яка має достатній науковий та методологічний рівень. Принципових зауважень до дисертаційної роботи немає.

В И С Н О В О К

Таким чином, дисертаційна робота Пазднікова Романа Володимировича "Анкерна стабілізація капсули в разі передньої травматичної нестабільності плечового суглоба" на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук є

закінченою науковою роботою, в якій одержані нові науково обгрунтовані результати, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання оптимізації тактики та технології хірургічного лікування травматичної нестабільності плечового суглоба.

Проведена робота має високий науково-методичний рівень, методи дослідження є сучасними і відповідають одержаним результатам і завданням роботи.

Дисертаційне дослідження за своєю актуальністю, науковим та прикладним значенням відповідає пункту 11 "Порядку присудження ...", а здобувач гідний присудження йому наукового ступеня кандидата медичних наук.

Офіційний опонент

Завідуючий травматологічним відділенням
Комунального закладу охорони здоров'я
"Харківська міська багатoproфільна лікарня №18"
доктор медичних наук



Г.В.Бець

*Лідник, завідуючий травматологічним відділенням
КЗОЗ „ХМБАЛ №18”, Д.М.Н., Бець Г.В. у особ. офісі.*

Інспектор



*Загородний В.В.
15.08.17р.*

*Надійшов до
ради 18.08.17р.*